

Som ministeren nævnte, er der kommet mange og spændende forslag ind, og Venstre vil følge arbejdet tæt for at sikre, at flest muligt af ideerne bliver gennemført.

Ud over at give større frihedsgrader til kommuner og amter skal forhandlingerne gerne resultere i større frihedsgrader til borgerne. Der har længe været enighed om at uddelegere beslutningerne til det yderste bæredygtige led, men i alt for mange tilfælde er det blevet fortolket som en uddelegering til borgmesterens skrivebord og ikke til borgerne.

Venstre vil arbejde for, at det bliver den enkelte borger, der på langt flere områder får retten til at vælge frit, når han eller hun er visiteret til en kommunal serviceydelse. Ved at give den enkelte borger valget og ansvaret vil vi sikre, at systemerne retter sig efter borgernes ønsker, i stedet for at borgerne bliver underlagt systemerne.

Men selv om der nu snart kommer så at sige nye værktøjer til samlingen, så skal kommunerne og amterne fortsat være opmærksomme på de værktøjer, der allerede ligger. Jeg tænker her især på øget brug af udbud og udlicitering, som bør være en fast del af alle ansvarlige politikeres værktøjsskasse.

Kommunernes Landsforening har for knap et år siden udgivet en publikation med titlen »Fakta og tendenser – Udbud og udlicitering i kommunerne«. I den konkluderer der på side 13: »I omkring 50 pct. af udbuddene har kommunerne opnået besparelser«. Og videre: »Besparelserne kan ikke forklares gennem reduceret service og kvalitet«.

Det er vigtigt for mig at understrege, at vi ikke her i Folketingssalen skal begynde at beslutte for byrådene og amtsrådene, hvordan pengene konkret skal prioriteres. Jeg ved godt, det er nemt og fristende for mange folketingspolitikere at tage fat i enkeltsagerne, men hvis man, som vi gør i Venstre, tør tro på det kommunale selvstyre, så må vi også turde tro på, at det virkelig er de lokale by- og amtsråd, som bedst træffer beslutningerne inden for de rammer, vi i fællesskab lægger i kommuneforhandlingerne.

Jeg vil ikke forsøge at gætte på de konkrete områder, som de kommunale parter og regeringen skal lave aftaler på, men for Venstre er det vigtigt, at en aftale nås, så aftalesystemet kan fortsættes, og samtidig at alle parter er klar over, at en aftale kun indgås med det formål, at den også overholdes.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Såvel Venstres ordfører som indenrigsministeren talte meget om frihedsbrevet til kommunerne og det, at de nu skulle have flere frihedsgrader, og der er også talt meget om regelforenkligning. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan det kan hænge sammen med de lovforslag, vi har behandlet tidligere, bl.a. på socialministerens område, hvor kommunerne skal tvinges til at udsende et Daells Varehus-katalog over private leverandører af ældrepleje, selv om der ikke er en eneste ældre i kommunen, der ønsker at benytte privatleverandører, og det, som indenrigsministeren har kaldt for udfordringsretten, som nogle af os andre kalder bureaukratipligten, for kommunerne, hvor de altså skal politisk behandle og bruge masser af tid, både embedsmandstid og politikertid, hver gang en privat giver tilbud på et stykke arbejde til en pris på 250.000 kr. eller derover.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det har at gøre med frihedsgrader for kommunerne, hvordan det, at kommunerne pålægges de her bureaukratipligter, kan være foreneligt med, at de får mere frihed.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Nu er det blevet tilkendegivet, at det er nøjagtig lige så slemt ikke at sætte skatten ned, hvis der er økonomisk råderum for det, som det er at sætte skatten op, hvis man står og mangler penge i kommunerne.

Derfor vil jeg godt spørge Venstres ordfører: Hvornår er der et tilstrækkeligt økonomisk råderum i en kommune, til at skatten kan sættes ned? Hvor stor skal kassebeholdningen være pr. indbygger, for at regeringen vil kræve, at det er nu, skatten skal sættes ned?

Så vil jeg også godt tilføje: Hvor hurtigt skal det ske? Hvor hurtigt skal den, om jeg så må sige, overskydende kassebeholdning bruges op? Skal det være det første år? Er det noget, man skal gøre over 2 år eller 3 år eller 4 år? Hvad er det egentlig for forestillinger, partiet Venstre gør sig på det her område?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Kristian Jensen siger, at vi fra Folketingets side ikke skal bestemme, hvad man skal gøre i kommunerne. For at oversætte det: Vi skal ikke gøre os kloge på deres vegne.